

ריכנאו, ולטן פון (1884-1942)

(Walter Von Reichenau). איש-צבא גרמני. ר' לחם במלחמת-העולם הראשונה ואחר-כך שירת ברייכסור, והיה התומך הנלהב ביותר של המפלגה הנאצית בקרב הקצינים הבכירים של הצבא הגרמני.

יומיים אחרי עליית היטלר לשלטון מונה ר' לראש לשכת השר במיניסטריון הרייכסור, ובתפקידו זה נטל חלק בהשלטת ההנהגה הנאצית על הכוחות החמושים. ר' היה מפקד ארמייה במערכות פולין, צרפת וברית-המועצות. אחרי כיבוש צרפת (יוני 1940) מונה לגנרלפלדמרשל, בדצמבר 1941 הועלה לדרגת מפקד 'קבוצת הארמיות דרום' בברית-המועצות.

ר' פירסם פקודה ובה התיר וציווה להשמיד שבויי מלחמה ואזרחים סובייטים, במיוחד יהודים. הפקודה פותחת במשפטים אלה:

'תכופות רווחות תפיסות מעורפלות בכול הנוגע להתנהגות הגייסות כלפי השיטה הבולשוויקית. המטרה המהותית של המערכה נגד השיטה הבולשוויקית היהודית היא ההשמדה המוחלטת של אמצעי השלטון שלהם וסילוק ההשפעה האסייטית ממעגל התרבות האירופית. לפיכך מוטלות על הצבא משימות החורגות בהרבה מן הלוחמה המקובלת והחד-משמעית. במזרח אין החייל לוחם על-פי חוקי המלחמה בלבד. הוא גם נושא הרעיון הלאומי-הגזעני (Völkisch) חסר-הרחמים ונוקם על כול הרעות החייתיות שהסבו ללאומיות הגרמנית והקרובים אליה. משום כך חייב החייל לגלות הבנה מלאה להכרח שבתגמול חמור אך צודק נגד התת-אנושיות (Untermenschentum) היהודית. פעולות התגמול ההן יביאו גם לידי כך שכול התקוממות בעורפו של הצבא תיגדע באיבה. ניסיון העבר מלמד שתמיד עמדו היהודים מאחורי ההתקוממויות הללו...'

בפסקה האחרונה של הפקודה נאמר:

'רק כך נוכל למלא את שליחותנו ההיסטורית לשחרר את העם הגרמני אחת ולתמיד מן הסכנה האסייטית-היהודית.'

למקרא הפקודה הברברית הזאת התמלא היטלר שמחה והורה לשולחה לכול מפקדי הצבא בצירוף המלצה לפרסם פקודות דומות. ב-17 בינואר 1942 מת ר' בפולטוה מהתקף לב.